

er de mindst miljøbelastende, uanset om varen er produceret i Danmark eller i et andet land, og at når mærket først er tildelt et produkt, kan produktet med miljømærket sælges overalt, og producenten undgår at skulle ansøge i hvert land.

Det er altså Miljøstyrelsens egne ord. Blomstermærket er et fællesmærke for alle de europæiske lande. Blomstermærket er væsentlig billigere, det vil sige, at virksomhederne og vi som forbrugere slipper billigere, altså mere miljø for pengene. Blomstermærket er kørt i gang på trods af en svær start, og det er jo netop beslutningen, at der skal sættes mere skub under blomstermærket. Hvis Danmark også sætter al energi ind på at fremme blomstermærket frem for nu at dele energien på to mærker, vil vi bidrage til en hurtigere succesfuld gennemførelse af blomstermærket, og forbrugerne vil ikke blive forvirrede over, hvad det ene mærke og hvad det andet mærke står for.

Jeg forstår slet ikke vores miljø- og energiminister i denne sag. Her har vi en sag, hvor Danmark virkelig kunne lægge sig i front på miljøområdet i Europa, være med til at give vore virksomheder en klar førerstilling, både når vi ser på miljøet og på eksporten. Det er jo det europæiske marked, der virkelig vejer noget for dansk erhvervsliv. Hvor er ministerens ambitionsniveau henne i denne sag? Ministeren plejer da at ville gå i front i Europa, når det gælder miljøet. I denne sag forfalder ministeren til lokalt snæversyn. Har han for resten diskuteret den sag med EU's miljøkommissær, og hvad er meldingen herfra? Miljøministeren har helt mistet sine visioner. Nu må vi konstatere, at selv miljøministeren er faldet ind i den øvrige regerings afmagtsfølelse.

At SF har det snæversyn, overrasker ikke Venstre, for det er vi jo så vant til, men vi er trods alt overrasket over, at end ikke en miljøminister, der gerne vil være i front og ser sig selv som den, der skal vise vejen, kan leve op til statsministerens nytårstaales afsnit om det europæiske samarbejde. Det vil sige, regeringen ingen glød har.

Jeg håber selvfølgelig, at CD vil være sig sit ansvar bevidst om Danmarks og dansk erhvervslivs muligheder i Europa, men det må debatten i dag jo vise.

Venstre kan ikke støtte det fremsatte dagsordensforslag.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg skal sige til hr. Vibjerg, som jeg både sætter pris på og har respekt for, at lang tids erfaring i det her hus har lært mig, at manuskripter, man skriver dagen inden, er farlige, fordi de ofte spærrer for forståelsen af det, der bliver sagt, inden man selv får ordet. Derfor bliver man let indfanget i en bestemt tankebane og er ikke tilstrækkelig lydhør over for, hvad der faktisk bliver svaret.

I dag er der tale om en forespørgsel, som hr. Jacob Haugaard og Socialistisk Folkeparti har stillet mig, og den har jeg svaret på. Af den besvarelse, jeg har givet, fremgår det med al ønskelig tydelighed, at Danmark fra dag 1 har været det mest aktive land og fortsat er det mest aktive land, når det drejer sig om EU's miljømærke, men at systemet ikke virker.

Når Danmark nu går ind i svanemærket, er det for at give forbrugerne en chance for dog at få et ordentligt offentligt mærke, som fungerer, i stedet for helt at være – undskyld udtrykket – på herrens mark. Men det er ikke ensbetydende med, at vi ikke vil gøre alt, hvad vi kan. Det vil vi fortsat gøre. Vi har så megen energi, at der faktisk er noget at dele af til også at få det europæiske miljømærke til at fungere.

Når jeg beder om ordet nu, er det for at sige, at jeg netop her til formiddag har haft møde med miljøkommissæren, som har fortalt mig, at hun er enig i, at EU's miljømærke ikke har fungeret og ikke vil komme til at fungere under den nuværende ordning. Hun har derfor fremsat et nyt forslag, som vi i øvrigt vil arbejde på at få vedtaget, og vi vil støtte det af en række af de grunde, som hr. Vibjerg selv er inde på.

Men som enhver ved, der kender noget til EU, er den omstændighed, at Kommissionen fremsætter et forslag, jo ikke ensbetydende med, at der bliver tale om en vedtagelse i løbet af kort tid. Det skal igennem en meget, meget lang procedure, og det er netop i hele den lange periode, indtil det er vedtaget, indtil det er kommet til at fungere osv., at vi ikke bare må sidde og kigge på og være tilskuere, men hvor vi må være aktive dér, hvor bolden faktisk spilles, så godt som vi nu kan. Vi vil være foregangsland, også når det drejer sig om EU's miljømærkeordning, men vi vil ikke lade os lamme af den lammelse, der er i Europa.

Endelig til sidst kan man spørge, hvorfor de gode argumenter, hr. Vibjerg havde for et miljømærke i Europa, ikke er slået stærkere igennem i Europa. Dér er jeg nødt til at sige, at hr. Vibjerg